

[Peter Jørgensen.]

samtale, jeg havde haft med en studerende fra den sociale højskole, kan jeg vel i og for sig give ministeren ret i, at det måske er et noget løst grundlag at rejse en sag på, men ikke desto mindre er tilfældet rigtigt.

Kjeld Olesen: Jeg lagde mærke til, at da den fg. finansminister var inde på de 125 mill. kr. og meget bedyrede, at de var holdt inden for forsvarsforligets rammer, kiggede han ned på mig og sagde, at jeg vist ikke rigtig havde lagt mærke til dette.

Det står mig efterhånden fuldstændig klart, at det, som forsvarsministeren ikke rigtig har fattet her, er det ganske enkle: hvad begrebet tillid indebærer. Det er det, der er det afgørende i det, vi diskuterer. Jeg kunne lide at foreslå forsvarsministeren at undersøge lidt, hvordan det gik i de mange år, hvor dette forsvarsforlig blev administreret under tidligere regeringer. Her ville forsvarsministeren nemlig få en anskuelses-undersøgelse i, hvordan man administrerer et tillidsforhold på grundlag af et sådant forlig.

Jeg vil gerne gentage, hvad der tidligere har været sagt om alt dette med forsvaret og de forhandlinger, vi for øjeblikket har i udvalget, at vi finder, at man har brudt en tillid, og vi mener ganske afgjort, det må være regeringspartierne opgave at genskabe den tillid, hvis vi skal ende med et nyt forlig. Men jeg må sige, at den taktisk betonedede manøvre med det svar, vi modtog i går, ikke ligefrem lover godt i den retning.

Så havde jeg ikke vanskeligt ved at skrive de bemærkninger ned, som statsministeren kom med, for de var ikke ret lange. Der blev bare sagt, at man opfordrer folketinget til at afvise dagsordensforslaget, så længe der foregår udvalgsforhandlinger om alt dette. Jeg vil gerne sige hertil, at når vi har fundet det nødvendigt i dag at bringe dette spørgsmål frem i folketinget og altså sådan hive det ud af udvalget, er det ganske simpelt, fordi vi i det svar, vi modtog i går, fik en klar afvisning af dette med at sætte tjenestetiden ned. Jeg vil fra svaret tillade mig at gengive et par enkelte sætninger. Det siges deri, at med den gældende lov som grundlag vil der ikke kunne finde en yderligere nedsættelse af tjenestetiden sted, og at under alle omstændigheder må det tages i betragt-

ning, at den nuværende forsvarsordning var resultatet af et forlig mellem 4 partier, og en ændring af tjenestetiden er kun mulig, hvis alle 4 partier giver deres tilslutning.

Det er da en afvisning, man kan forstå. Derfor havde vi kun én ting at gøre, fordi vi ønsker, at denne nedsættelse skal finde sted som også foreslået af værnscheferne med deres anvisning, nemlig allerede fra denne sommer og til fuld ikrafttræden fra januar 1970. Jeg har allerede tidligere omtalt dette med forsvarsministeren og forlig. Jeg vil gerne spørge: tager man de to, henholdsvis loven, der eksisterer, og forslaget, som vi debatterer i udvalget, hvad er så forskellen? Forskellen er den enkle, at der er tale om en ændring, når det gælder ledelsesstrukturen. Men i øvrigt er forslaget en afskrift. Derfor tillader jeg mig at sige, at dette har noget med taktik at gøre. Så spinkelt et grundlag at komme frem med en afvisning på skal man vist lede længe efter.

I øvrigt kunne jeg lide til statsministerens opfordring til afvisning at føje et: tja! Jeg må indrømme, jeg havde ventet, at min kollega fra det radikale venstre ville komme herop og sige, hvad det radikale venstre mener om dette med tjenestetiden. Men vi er altså kommet dertil, at hvert enkelt partis identitet er blevet næsten udvisket i en politisk forhandling herinde, og det klarer statsministeren på de 3 regeringspartiers vegne og altså også på det radikale venstres vegne.

Jeg vil gerne slutte med at udtrykke en dyb skuffelse over det radikale venstres holdning her. Der siges at have været en udsendelse i TV forleden dag, der viste, hvordan en ung kvinde på 10 timer kunne blive hjernevasket. Jeg vidste ikke, det kunne gøres på så kort tid. Men vi har efterhånden noget af en forklaring på, at det altså kan lade sig gøre at komme i en tilstand, hvor man viljeløst sluger alt, hvad der kommer.

Jeg vil gerne understrege, at vi ikke har stillet dette forslag til dagsorden, fordi vi regner med, at regeringen skulle væltes eller noget andet i den retning, men for at få gennemført nedsættelsen af tjenestetiden. Det er det, der har været det afgørende, men det kunne vi altså ikke komme igennem med.

Jeg ved godt, man skal vare sig for at give